

POSTANOWIENIE

Dnia 22 lipca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Piotr Mirek

w sprawie **P. A.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 22 lipca 2020 r.,

wniosku o wznowienie postępowania prawomocnie zakończonego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 12 września 2019 r., II AKa (...)

na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

**odmówić przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania
wobec jego oczywistej bezzasadności.**

UZASADNIENIE

W dniu 1 czerwca 2020 r. wpłynął do Sądu Najwyższego wniosek skazanego P. A. o wznowienie postępowania zakończonego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 12 września 2019 r., II AKa (...), zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w K. z dnia 23 maja 2019 r., V K (...). W uzasadnieniu wniosku skazany podniósł, że wyznaczony mu obrońca działał na jego niekorzyść, gdyż nie złożył wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku Sądu odwoławczego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek skazanego o wznowienie postępowania jest oczywiście bezzasadny w związku z czym należało w trybie art. art. 545 § 3 k.p.k. odmówić jego przyjęcia bez podejmowania dodatkowych czynności – tj. wzywania

wnioskodawcy do uzupełnienia braków formalnych pisma (uiszczenia opłaty, sporządzenia i podpisania wniosku przez obrońcę).

Stosownie do treści art. 545 § 3 k.p.k. osobisty wniosek strony o wznowienie postępowania podlega, w sposób formalny, wstępnej kontroli w zakresie jego treści. W wypadku stwierdzenia, że treść wniosku świadczy o jego oczywistej bezzasadności, pismo procesowe nie podlega procedurze uzupełnienia jego braków formalnych.

Ma to miejsce w sytuacjach, gdy z treści wniosku, w sposób oczywisty, rzucający się w oczy, wynika, że został on oparty na innych podstawach niż te, które określone zostały w przepisach rozdziału 56 Kodeksu postępowania karnego. Taka właśnie sytuacja zachodzi w przedmiotowej sprawie. Przypomnieć trzeba, że zgodnie z art. 540 § 1 k.p.k. postępowanie sądowe zakończone prawomocnym orzeczeniem wznowia się na wniosek, jeżeli:

1. w związku z postępowaniem dopuszczono się przestępstwa, a istnieje uzasadniona podstawa do przyjęcia, że mogło to mieć wpływ na treść orzeczenia;
2. po wydaniu orzeczenia ujawnią się nowe fakty lub dowody wskazujące na to, że skazany nie popełnił czynu albo czyn jego nie stanowił przestępstwa lub nie podlegał karze, czy też skazano go za przestępstwo zagrożone karą surowszą albo nie uwzględniono okoliczności zobowiązujących do nadzwyczajnego złagodzenia kary albo też błędnie przyjęto okoliczności wpływające na nadzwyczajne obostrzenie kary.

W razie ujawnienia się uchybień wymienionych w art. 439 § 1 k.p.k. postępowanie wznowia się z urzędu (art. 542 § 3 k.p.k.).

Analiza treści pisma skazanego każe stwierdzić, że nie niesie ono ze sobą żadnych informacji wskazujących na zaistnienie okoliczności, które mogłyby być traktowane w kategoriach przedstawionych wyżej podstaw wznowieniowych. Nie stanowi jej w szczególność fakt niezłożenia przez obrońcę skazanego wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu odwoławczego, co uniemożliwiło mu wniesienie kasacji. Nie stanowi on podstawy wznowienia na wniosek ani nie jest uchybieniem wymienionym w art. 439 § 1 k.p.k., uzasadniającym wznowienie postępowania z urzędu.

Jeżeli skazany nie dotrzymał terminu do złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu odwoławczego z przyczyn od siebie niezależnych, to drogą właściwą do usunięcia niekorzystnych skutków zaistniałej sytuacji procesowej jest złożenie w terminie zawitym 7 dni od ustania przeszkody wniosku o przywrócenie terminu, któremu uchybił.

Niniejsze postanowienie nie zamyka również skazanemu drogi do złożenia wniosku o wznowienie postępowania, o ile będzie opierał się on na wskazanych wcześniej podstawach wznowienia.